Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26441
Copyright: Admont, Benediktinerstift

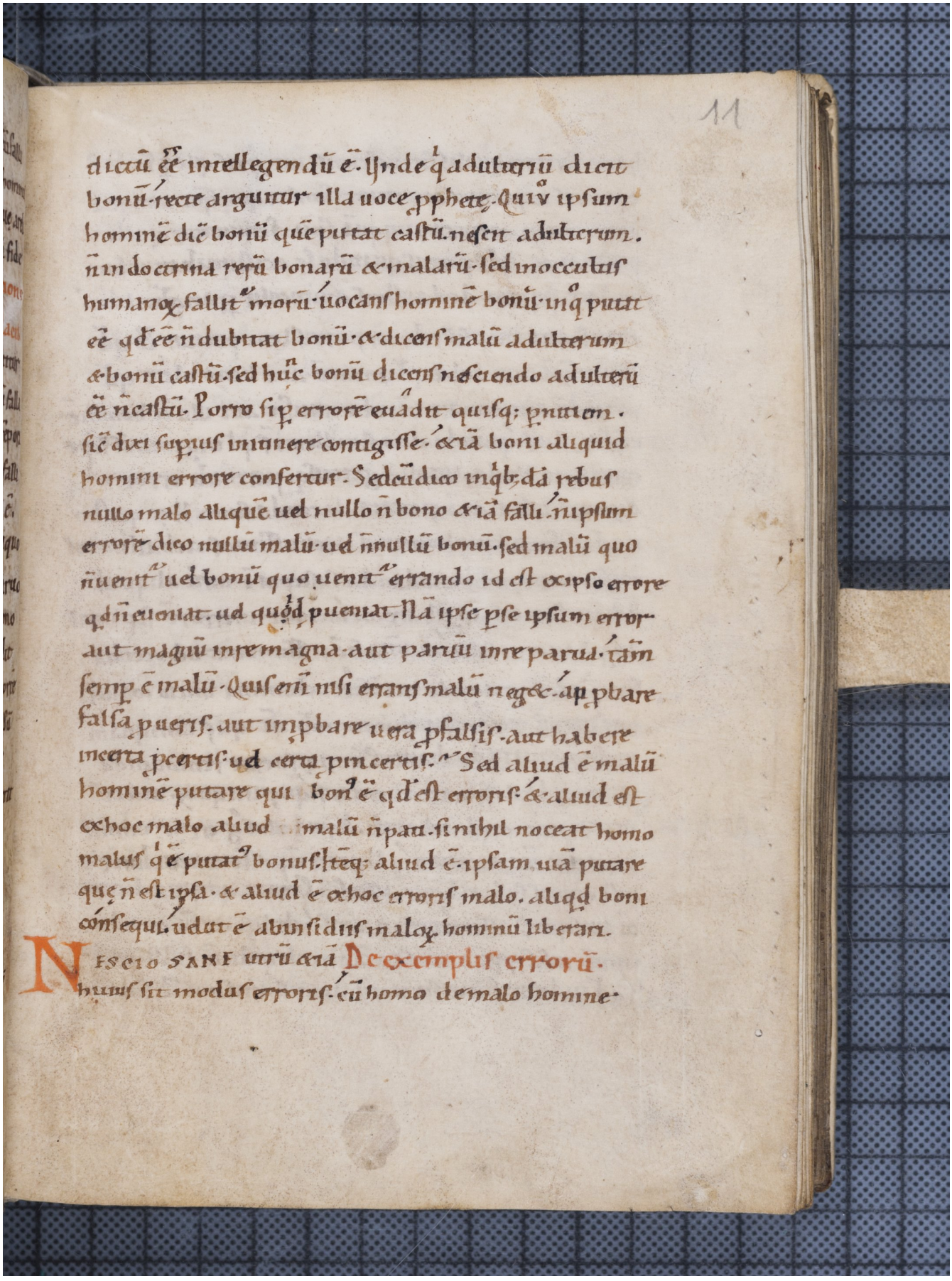

11

dicēū ēē intellegendū ē. Unde q adulterū dicit
bonū recte arguitur illa uoce pphete. Quiv ipsum
hominē dicē bonū quē putat castū. nesciat adulterum.
ñ in doctrina regū bonarū & malarū. sed in occultis
humanoq; fallit morū uocans hominē bonū. inq putat
ēē qd ēē ñ dubitat bonū. & dicens malū adulterum
& bonū castū. sed hūc bonū dicens nesciendo adulterū
ēē ñ castū. Porro si p errorē euadit quisq; putem.
sicē dici supius uitanere contigisse. & cīa boni aliquid
homini errore conferatur. Sed cū dico inq; dā rebus
nullo malo aliquē uel nullo ñ bono & cīa fallū. ñ ipsum
errorē dico nullū malū uel ñ nullū bonū. sed malū quo
ñ uenit uel bonū quo uenit errando id est ex ipso errore
q ñ euenīat. uel quod p uenīat. Nā ipse pse ipsum error
aut māgū intre magna. aut parū intre parua. tām
semp ē malū. Quis enī nisi erans malū negē. ap pbare
falsa p ueris. aut inp bare uera p falsis. aut habere
incerta p certis. uel certa p incertis. Sed aliud ē malū
hominē putare qui bonū ē q d est erroris. & aliud est
ex hoc malo aliud malū ñ pati. si nihil noceat homo
malus q ē putat bonus. hēq; aliud ē ipsam uiā putare
que ñ est ipsa. & aliud ē ex hoc erroris malo. aliq d boni
cōsequi. udat ē abundantius malo hominū liberari.

NESCIO SANE utrū cīa De exemplis errorū.
huius sit modus erroris. cū homo de malo homine.